

«Гіркий полин»

Так називається збірка віршів Миколи Пінчука, яка нещодавно вийшла друком у світ. Шлях її до читача був складним і тернистим. Перше знайомство з книгою, третьою за ліком, відбулося в день народження Миколи Кириловича - колишнього вчителя, історика-краєзнавця, літератора, члена Всеукраїнської спілки краєзнавців, першого лауреата регіональної премії "За відродження Волині". Ще будучи живим, він писав знаному місцевому письменнику Леоніду Кулішу: "Прошу у швидкому темпі переглянути рукопис і, якщо він тобі до вподоби, написати невеличке вступне слово та благословити у світ". Прохання земляка Л.З. Куліш виконав, але своєї збірки автор так і не побачив: вірші залишились у верстці, бо гіркий чорнобильський полин у гому ж році "допоміг" йому піти з життя.

Вірші Миколи Кириловича самобутні, поетичний почерк абсолютно власний, поезія багатогранна. І не випадково епіграфом до свята й презентації книги були взяті слова з його поезії "Не буде нас, а я прийду...", яке провели члени наукового товариства "Еліта" й бібліотечної ради бібліотеки колегіуму смт. Степань. Збірку можна поділити на три розділи: вірші про війну, природу, інтимна лірика. Чимало праці й душевного неспокою віддав Микола Кирилович задля того, щоб повернути імена тих, чий життя забрала кривава війна. Дякуючи йому, десятки імен невідомих героїв стали відомими і для рідних і близьких. Не можуть не хвилювати й легенди, які належать перу невтомного літератора. Микола Кирилович був людиною обдарованою, закоханою в рідний поліський край. Його часто можна було бачити на прогулянці в лісі, полі, лузі. Це надихало автора на інтимну лірику, після чого дивовижними квітами лягали слова на папір. Миколу Кириловича знали в Степані не тільки як учителя, поета, громадського діяча, а й прекрасного чоловіка, батька, дідуся.

Тому на презентацію запросили його родину: дочку Лілію Миколаївну, учительку місцевого колегіуму, та внуків. Понад усе Микола Кирилович цінував сім'ю, сімейні традиції та родинні взаємини, значну частину поезій він присвятив саме їм. Вірш "Бузьки", присвячений дружині Пор фирії Демидівні, прочитав онук Віктор Рачицький. Заступник директора з науково-методичної роботи Олена Дікал ознайомила присутніх з життєвим і творчим шляхом Миколи Кириловича. Свого часу він керував шкільним літературним гуртком "Сопілка", членом якого була Ольга Шур, учителька закладу. Вона пригадала дні активної діяльності "Сопілки". Цікави ми були спогади про колегу вчительки української мови й літератури Марії Лазарчук, директора закладу Володимира Морозька. Учасники презентації вшанували пам'ять про Миколу Кириловича хвилиною мовчання та поклали квіти на його могилу.

Галина ВАХНЮК